

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind completarea
Legii cetățeniei române nr.21/1991**

Analizând propunerea legislativă privind completarea Legii cetățeniei române nr.21/1991, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.58 din 19.12.2003,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect completarea dispozițiilor art.10¹ din Legea cetățeniei române nr.21/1991, în sensul de a extinde aplicarea acestora și față de alte categorii de persoane care pot redobândi sau cărora li se poate acorda cetățenia română. Ar urma ca de aceste condiții de favoare, să beneficieze și persoanele care “s-au născut pe teritoriul României în frontierele sale recunoscute prin tratate valabile juridic, conform normelor de drept internațional”. Sunt avuți în vedere cetățenii români născuți pe teritoriul României care nu beneficiază de reglementarea în vigoare, deși încălcările dreptului internațional prin care României i-a fost mutilat teritoriul se încadrează în categoria “motivelor neimputabile acestora”.

Prin obiectul său, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice.

2. Semnalăm faptul că modul în care este formulată propunerea legislativă pune în discuție, expresia “teritoriul României în frontierele sale recunoscute prin tratate valabile juridic”. Sub acest aspect, este de

precizat că, frontierele de stat ale României, recunoscute ca fiind valabile din punct de vedere internațional, sunt cele care au fost stabilite prin tratatele internaționale în vigoare, iar o referire la situații în care au fost modificate ulterior prin aceste tratate, este neavenită, deoarece ar face ca în legislație să apară reglementări care ar putea fi interpretate în sensul că statul român ar pune în discuție ceea ce s-a stabilit prin Tratatul de Pace (Paris 1947), în condițiile în care România a reglementat deja problemele avute cu statele vecine, iar în Constituție se prevede că statul român se obligă să îndeplinească cu bună credință obligațiile din tratatele la care este parte (art.11 paragraful 1).

De altfel, actualul text al legii poate fi interpretat într-un sens care să răspundă și preocupărilor inițiatorilor acestei propuneri legislative, fiind chiar mai cuprinzător decât textul propus, deoarece pe de o parte reglementarea nu trebuie legată de faptul că persoanele s-au născut pe teritoriul României (așa cum se propune) iar pe de altă parte, textul existent nu-și limitează în timp aplicația, fiind vorba de întreaga perioadă care premerge datei de 22 decembrie 1989, incluzând și anul 1940. Sintagma “pierderea cetățeniei române din motive neimputabile lor”, folosită de lege, este mai cuprinzătoare deoarece cuprinde și cazul cetățenilor români (persoane care aveau această cetățenie potrivit reglementărilor în vigoare la acea dată), care au rămas în afara teritoriului român, ca urmare a unor evenimente care s-au produs.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București
Nr. 1816/22.12.2003